

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΚ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΣΑ
ΤΗ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930

1582

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Θ. Π. ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΦΩΤΙΟΝ ΤΟΝ Β΄
ΤΟΝ ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΙ

ΤΗΣ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΟΥ ΑΝΑΡΡΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΝ ΑΓΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

«Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
μετὰ Σοῦ, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησέ Σε δό-
γαμιν, δεξιὰ Κυρίου ὤψασέ Σε».

(Ψαλμ. 144)

«Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα
Σου».

(Ψαλμ. ομδ').

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τόποις «Φαζιλὲτ» Τάσσου Βακαλοπούλου, Γαλατᾶ, Γιουνισέκ-Καλδισίμ, 66

1930

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΚ ΠΡΙΓΚΗΠΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΘΕΙΣΑ

ΤΗ 7 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1930

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Θ. Π. ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΦΩΤΙΟΝ ΤΟΝ Β΄

ΤΟΝ ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΠΕΤΗΡΙΔΙ

ΤΗΣ ΘΕΟΠΡΟΒΛΗΤΟΥ ΑΝΑΡΡΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΝ ΑΓΙΩΤΑΤΟΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ

«Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
μετὰ Σοῦ, δεξιὰ Κυρίου ἐποίησέ Σε δύ-
ναμιν, δεξιὰ Κυρίου ἕψωσε Σε».

(Ψαλμ. 144)

«Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα
Σου».

(Ψαλμ. ρμδ΄).

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Τύποις «Φαξιλέτ» Γάσσου Βεκαλοπούλου, Γαλατᾶ, Γιουγκσέμ-Καλδιρὶμ, 66

1930

SISMANOGLIO

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Α. Θ. Π. ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ

ΦΩΤΙΟΝ ΤΟΝ Β΄

ΤΟΝ ΑΠΟ ΔΕΡΚΩΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΕΠΕΤΗΡΙΔΙ

ΤΗΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΑΝΑΡΡΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Κωλυόμενος σήμερον ὡς ἐκ τῆς μεταξὺ Πριγκηπονήσων καὶ Πόλεως διακοπείσης συγκοινωνίας συνεπεία τοῦ πνέοντος σφοδροτάτου νοτίου ἀνέμου καὶ τῆς ἐντεῦθεν μεγάλης θαλασσοταραχῆς νὰ κατέλθω εἰς Φανάριον ὅπως αὐτοπροσώπως κατὰ καθήκον ὡς ὁ ἀρχαιότερος τῶν ὀφφικιάλων τῆς Πατριαρχικῆς Αὐλῆς καὶ χρονογράφος τῆς νεωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας καὶ φίλος παλαιὸς καὶ ὄλως ἀφωσιωμένος τῆς ὑμ. Θ. Π. λάβω τὴν ὑψηλὴν τιμὴν νὰ συμμίξω εἰς τὸ παναρχμόνιον μέλος τὸ συγκροτούμενον ἐκ τῆς ἐκδηλουμένης γενικῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως ἀπαξάπαντος τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος καὶ σύμπαντος τοῦ Γένους ἐπὶ τῇ ἀγομένῃ ἐπετείῳ τῆς πανηγυρικῆς ἀναρρήσεως Αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀνωτάτην περιωπὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱεραρχίας τοὺς παιᾶνας τῆς ἀφάτου χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης μου, τοῦ ἀκρατήτου ἐνθουσιασμοῦ μου, τῆς δικαίας φιλικῆς ὑπερηφανείας μου καὶ τῆς προ-

δήλου καυχήσεώς μου, προσέρχομαι νὰ προσκομίσω εὐσεβάσμως τὰ ἐπὶ τούτῳ υἱικὰ συγχαρητήριά μου πρὸς Αὐτὴν διὰ τῆς παρουσίας μου, καταστέφων καὶ περικοσμῶν τὴν ἱερὰν Σου Κορυφὴν καὶ διὰ τῶν μυριπλόων ἀνθέων τῆς γενετείρας Σου, τῆς ὠραίας Πριγκήπου, εἰς ἣν ἐφησυχάζω ἀπὸ πενταετίας, κατόπιν πολυχρονίων δημοσιογραφικῶν καμάτων, συγγραφικῶν πόνων καὶ τεσσαρακονταπενταετῶν ἀγῶνων ἀκαταπονήτων ὑπὲρ διασώσεως καὶ καλλιέργειας τῆς ἱερᾶς τῶν πατέρων ἡμῶν Μουσικῆς.

Ἔτος ἀκριβῶς συμπληροῦται σήμερον, ὧ κλητὲ καὶ ἐκλεκτὲ τοῦ Θεοῦ Ἀπόστολε, ἀπὸ τῆς εὐτυχοῦς, τῆς εὐλογητῆς, τῆς μεγάλης καὶ ἀγίας ἐκείνης ἡμέρας, ἀφ' ἧς, κατόπιν τῶν πιστῶν ἀγῶνων, οὓς ἠγωνίσω ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἐν Φιλιππουπόλει, ἐν Σταυροδρομίῳ καὶ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Δέρκων, ἐδέξω τὸν τῆς νίκης στέφανον, οἷός ἐστιν ἡ πανηγυρικὴ Σου ἐκλογή τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1929 εἰς τὸν περίβλεπτον θρόνον τοῦ φερωνύμου Σου Φωτίου τοῦ πάνυ, τοῦ μεγάλου ἐπὶ σοφίᾳ καὶ ἀγιότητι Πατριάρχου, τοῦ ἀριζήλου ἐν Ἱεράρχαις τοῦ θαυμασίου ἐν Ὁμολογηταῖς, τοῦ περιδόξου ἐν Ἱσαποστόλοις, ὅστις εὐλαβῶς ἀποδεξάμενος, ὡς καὶ Σὺ, θεόλεκτε Πατριάρχα, τὸ ἄνωθεν ἐπιτεταγμένον ὑπουργημα, ἔγραφεν «ἔφυγον, ἔφυγον τὴν ψῆφον, παρητούμην τὴν χειροτονίαν, ὠδυρόμην τὴν ἐπιστάσιαν, οὐκ ἦν δὲ ἄρα φυγεῖν τὸ προορισθέν».

Ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας οὐδεὶς ἀξιοῦται τῆς μεγάλης τιμῆς παρ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ ν' ἀγωνισθῇ ὡς πρῶτος ταξίαρχος τῶν ὑπ' οὐρανὸν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐὰν μὴ προηγουμένως ἀναδειχθῇ ἄξιος τῆς τιμῆς ταύτης. «Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιοῦνται». «Οἶδα τὰ ἔργα σου — λέγει ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἠγαπημένον αὐτοῦ μαθητὴν — οἶδα τὰ ἔργα σου καὶ τὸν κόπον σου καὶ τὴν ὑπομονὴν σου..... καὶ διὰ τὸ ὄνομά μου κεκοπίακας καὶ οὐ κέκμηκας» (Ἀποκάλ. 2, 2-3).

Ἡ ὑψηλὴ δὲ θέσις, ἐφ' ἧς ἐκλήθης πέρουσιν, ἦτο ἔργον

«μεγάλης βουλῆς», ἔργον αὐτῆς τῆς πανσόφου καὶ παντοδυνάμου Προνοίας, ἣτις, «πόρρωθεν οἶδε προκαταβάλλειν τῶν μεγάλων πραγμάτων τὰς ἀφορμὰς», ὡς λέγει ὁ Πολύβιος καὶ μετ' αὐτὸν ὁ οὐρανοφάντωρ τῆς Ἐκκλησίας πατὴρ, ὁ μέγας Βασίλειος. Ἡ θέσις, ἐφ' ἧς ἐκλήθης, θεοτίμητε Πατριάρχα, ἦτο οὐ μόνον ὁ λαμπρότερος διὰ τὸ παρελθόν Σου στέφανος, ἀλλ' ἦτο ἡ ὠραιότερα μαρτυρία τῶν πολλῶν καὶ παντοίων προσόντων Σου, τοῦ ἀγίου ζήλου Σου ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἰσαγγέλου πολιτείας Σου, τῆς λιπαρᾶς θεολογικῆς, φιλοσοφικῆς καὶ φιλολογικῆς μορφώσεώς Σου, τῆς χριστομιμήτου ἀταπαρνησίας, τῆς εὐσεβείας, τῆς παροιμιώδους φιλανθρωπίας, τῆς φιλογενεστᾶτης δράσεως, τῆς μεγάλης διοικητικῆς ἰκανότητος, τῆς εἰς τὸ καθῆκον ἀκροτάτης ἀφοσιώσεώς Σου, τῆς ἐμβριθείας τοῦ πνεύματος, τοῦ ἀσκητικοῦ τοῦ ἀσπίλου καὶ λευκοτέρου χιόνος βίου, τῆς ἀγαθότητος τῆς ψυχῆς, τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ μετριοφροσύνης καὶ τῆς ἀπαραμίλλου εὐγενείας τῶν τρόπων Σου.

Ἄλλ' ἡ θέσις, ἐφ' ἧς ἐκλήθης, καὶ ἣτις τυγχάνει ἡ ἀσφαλεστέρα τῆς ἐπιτυχίας ἐγγύησις διὰ τὸ μέλλον, πολλοὺς ἐπιβάλλει τοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, πολλὰς τὰς ὑποχρεώσεις καὶ πολλαπλᾶς τὰς εὐθύνas. Ὁ μέγας πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, ὁ χρυσοῦς τὴν γλῶτταν Ἰωάννης, λέγει τὰ ἐξῆς περὶ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ εὐθυνῶν τοῦ προέδρου τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ὁποίαν κλεῖζεις σήμερον Σὺ, θεόλεκτε Πατριάρχα, καὶ τὴν ὁποίαν καὶ αὐτὸς κατελάμπρυνεν. «Εἰ γὰρ οἰκίας τις μιᾶς προνοῶν καὶ οἰκέτας ἔχων καὶ ἐπιτρόπους καὶ οἰκονόμους, οὐδὲ ἀναπνεῖ πολλάκις ὑπὸ τῶν φροντίδων, οὐδενὸς ὄντος τοῦ ἐνοχλοῦντος· ὁ οὐκ οἰκίας μιᾶς, ἀλλὰ πόλεων καὶ δήμων καὶ ἐθνῶν καὶ ὀλοκλήρου τῆς οἰκουμένης τὴν φροντίδα ἔχων, καὶ ὑπὲρ τηλικούτων πραγμάτων, καὶ μόνος ὢν, καὶ τοσαῦτα πάσχων, καὶ οὕτω κηδόμενος, ὡς οὐδὲ πατὴρ παίδων, ἐννόησεν τί ὑπομένει». (Χρυσόστ. εἰς Κορινθ. Β', ια' 28-29). Διὰ τοιαύτας αὐθύνas ἐλέχθη καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκεῖνο. «Οὐ χρὴ

παννύχιον εὔδειν βαυληφόρον ἄνδρα, ᾧ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλε».

Πρὸς τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ἀγῶνος τοῦ πατριαρχικοῦ Σου ἔργου, λαοφιλέστατε Πατριάρχα, εἶχες ὑπ' ὄψιν Σου ὅτι ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ οὐδεὶς μέγας ἀνὴρ ἐδοξάσθη ἄνευ πικριῶν καὶ δοκιμασιῶν, καὶ ὅτι ὅσον μεγάλοι οἱ ἀγῶνες τοσοῦτον μεγαλείτερα καὶ τὰ βραβεῖα, καὶ ὅσον ἔνδοξον τὸ κατόρθωμα, τοσοῦτον λαμπρότερος καὶ ὁ στέφανος, διὰ τοῦ ὁποῦ ἡ ἀδέκαστος ἱστορία κοσμεῖ τὴν ἱερὰν κορυφὴν τῶν ἐνδόξων Πατριαρχῶν. Ἐὰν ὄντως ρίψωμεν ἐν βλέμμα ὀπισθοδρομικὸν καὶ ἀναμετρήσωμεν τὸν διανυθέντα ἐνιαύσιον δόλιχον, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐντὸς ἐνὸς καὶ μόνου ἔτους θαύματα ἐργασίας περιπλόκου καὶ πολυσχιδοῦς συνετελέσθησαν, δικαιώσαντα τὴν ὑπὲρ Σοῦ ψῆφον τῆς ἱεραρχίας καὶ τὰς προσδοκίας τῆς ὁμογενείας καὶ τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Θὰ ἴδωμεν ὅτι περιβληθεὶς τὴν πατριαρχικὴν πορφύραν τῇ 7 Ὀκτωβρίου π. ἔ. ἀνέλαβες νὰ διακανονίσῃς τὰ μὴ καλῶς κείμενα. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐνεφύσησας ζωογόνον πνεῦμα ἐντὸς τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ τῶν Πατριαρχείων. Θὰ ἴδωμεν ὅτι παρακολουθεῖς ἀγρύπνως τὴν ἐξέλιξιν τῶν τεκταινομένων κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Θὰ ἴδωμεν ὅτι συνέσφιγξας στενῶς τὰς σχέσεις τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὰς διαφόρους Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας, καὶ συνετέλεσας εἰς τὴν στενὴν ἐπικοινωνίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας πρὸς τὰς ἕτεροδόξους Ἐκκλησίας. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἔλαβες πρόνοιαν κατὰ τῆς πλάνης τῶν περιφρονητῶν τοῦ ἀρχαίου ἐκκλησιαστικοῦ καθεστῶτος. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἀγρυπνεῖς ὡς καλὸς ποιμὴν ἵνα μὴ εἰσβάλωσι λύκοι εἰς τῆς λογικῆς ποιμένης τὴν μάνδραν καὶ ἀπέλθωσιν ἀρπάσαντες τὰ πρόβατά Σου. Θὰ ἴδωμεν ὅτι διηυθέτησας τὸ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ὑποχαῖνον οἰκονομικὸν χάος. Θὰ ἴδωμεν ὅτι μεριμνᾷς ὡς κηρυξ τοῦ θείου λόγου ἡδυεπέστατος νὰ ρέῃ εἰς τοὺς ἱεροὺς ἡμῶν ναοὺς ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος τὸ ρεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ εὐσεβείας. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐφρόντισας περὶ τῆς παραμεληθείσης τάξεως τῶν ἱερῶν Ἀκολου-

θιῶν καὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις τελετῶν διὰ τοῦ καταρτισμοῦ καταλλήλου Τυπικοῦ ὑπὸ εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἧς μέλος τυγχάνει καὶ ὁ τὴν παροῦσαν προσκυνητῶς χαράσσω. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐφρόντισας περὶ διευθετήσεως καὶ ἐπιλύσεως ἐκκρεμούντων χρονίων μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἐν οἷς τὸ Δωδεκανησιακόν, διαφυλόξας διὰ τῆς λύσεως αὐτοῦ ἀκέραια τὰ δικαιώματα τοῦ Δωδεκανησιακοῦ λαοῦ, ὡς καὶ τὸ Ἀμερικανικόν. Θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐφρόντισας διὰ τὴν ἐν Ἀγίῳ Ὄρει σύγκλησιν τῆς Προκαταρκτικῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς, ἧτις προητοίμασε τὰ θέματα, ἅτινα θ' ἀπασχολήσωσι τὴν Προσύνοδον, πρόδρομον καὶ ταύτην τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου (1). Θὰ ἴδωμεν ὅτι ὑπάρχουσι συντελεσθέντα κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Πατριαρχίας Σου καὶ ἕτερα βαρυσήμαντα γεγονότα, ὡς τὸ ἐν Λονδίῳ μέγα συνέδριον τοῦ Λάμπειθ, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία ἔσχεν ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας.

Εἰς τὸ πολύμοχθον ἄλλ' εὐγενὲς τοῦτο στάδιον τοῦ βάρους

(1) Ἐν τῇ Προκαταρκτικῇ Ἐπιτροπῇ τῶν ἁγίων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῇ συνελθούσῃ ἐν τῇ ἐν Ἀγίῳ Ὄρει Ἱερᾷ Μεγίστῃ Μονῇ τοῦ Βατοπεδίου, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας μουσοστεφῆς ἱεράρχης Λεοντοπόλεως κ. Χριστοφόρος περιέστηπε τὴν σεπτὴν Κορυφὴν τοῦ Παναγιωτάτου Φωτίου τοῦ Β' διὰ τῶν ἐξῆς :

« Ὁ Σεβασμιώτατος Ἅγιος Πρόεδρος ἡμῶν εἶπε πᾶν ὅτι ἔπρεπε νὰ λεχθῆ ὡς κατακλείς τῶν ἐργασιῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπιτροπῆς. Ὅτι δὲν ἐλέχθη καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ λεχθῆ καὶ πρέπει νὰ λεχθῆ παρ' ἡμῶν εἶναι ἡ ὀφειλομένη παρ' ἡμῶν τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῶν Ἐκκλησιῶν εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπον τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Φωτίου, ὅστις συνεκάλεσεν ἡμᾶς, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποσχέσεις αὐτοῦ ἐν τῷ πρὸς τοὺς Ἀγιωτάτους Προέδρους τῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν Ἐνθρονιστηρίῳ Γράμματι. Εὐχαριστίαι ὀφείλονται, ἀλλὰ καὶ θαυμασμός πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, διότι ἔδωκε σάρκα καὶ ὀστά εἰς τὸν πόθον τῆς ψυχῆς ἀπάντων τῶν κυβερνώντων τὰς Ἐκκλησίας, θεωρούμενον ἀκατόρθωτον νὰ συνανηθῶσι δι' Ἀντιπροσωπειῶν αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἀνταλλάξωσι σκέψεις τόσον ὀφελίμους διὰ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι τὸ Ἅγιον Πνεῦμα θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ φωτίξῃ τὸν Πατριάρχην Φώτιον καὶ ἐνισχύῃ εἰς τὴν ιδέαν ὅτι ἡ διὰ Συνόδων διακυβέρνησις τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὸ πάλαι Ὀρθόδοξον Σύστημα, θὰ συνεχίζεται καὶ ἐν τῷ μέλλοντι καὶ δὴ ἐντονώτερον, ἀφοῦ ἠτύχησαμεν νὰ πληροφορηθῶμεν ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ὅτι πανταχοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν πνέει καθαρῶς Ὀρθόδοξον συντηρητικὸν πνεῦμα, ὅπερ ἐνέπνευσε καὶ τὰς ἀποφάσεις ἡμῶν. (Ὁρα «Πρακτικά» σελ. 153-154).

τῶν πατριαρχικῶν Σου καμάτων, τρισέβαστε Πατριάρχα, δὲν ἔλειψαν βεβαίως πρὸς ἀνακούφισιν οἱ συναντιλήπτορες, καὶ δὴ ὁ ἱεραρχικὸς τῆς Ἐκκλησίας διάκοσμος καὶ ὁ ὁμογενῆς δημοσιογραφικὸς θίασος. Καὶ ἐν πρώτοις ἔσχεσιν συνεργὸν τὸν μέγαν τῆ βουλῆ καὶ θαυμαστὸν τοῖς ἔργοις Θεὸν ἡμῶν, ὅστις Σοὶ ἔδωκε πρὸς ἐνθάρρυνσιν πασαδείγματα καλλίστων Πατριαρχῶν, διαλαμφάντων διὰ τοῦ λόγου, διὰ τῶν ἔργων, καὶ διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ διηνεκὴς ἀνάμνησις εἶναι καὶ διηνεκὴς ἔμπνευσις καὶ ἐνίσχυσις εἰς τὴν πεπυκασμένην διάνοιάν Σου καὶ εἰς τὴν μεγάλην καρδίαν Σου.

Ἐσχεσιν προσέτι ὡς πρόμαχον τὰς εὐμενεστάτας διαθέσεις τοῦ μεγαλοφυοῦς Ἀναμορφωτοῦ καὶ δαφνοστεφοῦς Ἀναδημιουργοῦ τῆς Νέας Τουρκίας καὶ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τοῦ περικλεοῦς καὶ μεγαλοδόξου Γαζῆ Μουσταφᾶ Κεμάλ πασᾶ, τοῦ περιουσιώτου πρωθυπουργοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ, — ὅστις ἠύχθη τὴν κατὰ τὸ πατριαρχικὸν Σου στάδιον εὐδοκίμησιν, — καὶ τῶν λοιπῶν πεφωτισμένων ὑπουργῶν τῶν κυβερνῶντων τὴν Δημοκρατικὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν.

Ἐπαναλαμβάνων σήμερον, θεοπρόβλητε Πατριάρχα, ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τῆς πρώτης τοῦ ἀρχομένου δευτέρου ἐνιαυτοῦ τῆς εὐκλεοῦς πατριαρχείας, Σοῦ, τοῦ προέχοντος διὰ τὰ ὑπέροχα τάλαντά Σου μεταξὺ τῶν συγχρόνων ἱεραρχῶν τοῦ οἰκουμένου θρόνου, τὰ εὐλαβέστατα συγχαρητήριά μου, καὶ μετ' ἀδαμαντίνου πεποιθήσεως παναίσιον τὸ μέλλον τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν πεπνυμένην καὶ πεφωτισμένην ἡγεσίαν Σου, εὐχομαι ταπεινῶς συνεχῆ τὴν ἐνίσχυσιν ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ ἱεροῦ Σου ἀγῶνος καὶ ἰσόβιον τὴν εὐκλεᾶ πατριαρχείαν Σου ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, τὴν ἀναστήλωσιν δὲ ὑπὸ τῆς ἱστορίας τοῦ πανσέπτου ὀνόματός Σου εἰς τὴν χορείαν τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν μεγάλων Πατριαρχῶν καὶ τὴν ἀνάδειξιν Σου ὡς στεφάνου τῶν Πατριαρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ἐπὶ τούτοις κατασπαζόμενος πανευλαβῶς τὴν παναγίαν δεξιάν τῆς ἡμετέρας προσκυνητῆς μοι Παναγιότητος, διατελῶ

μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ, εὐλαβοῦς ἀγάπης, ἀκραιφνοῦς στοργῆς, ἀδόλου καὶ ἀγίας φιλίας, ἐξόχου τιμῆς, καὶ ἐγκαρδιωτάτης ἀφοσιώσεως.

Ἐν Πριγκήπῳ, τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1930.

Τῆς Ἑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος
ταπεινότατος θεράπων

Ο ΜΕΓΑΣ ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΣ Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

017 2110
SISMANGILIO

 SISMACCHIO
OTTONOCILIO

 SISMANGOLID
MERKID